

1901-12-18

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

Foroven under dateringen med blyant med Emil Hannovers hånd:
Skovgaard, Joakim

[1]

Rosenvænget 18 – 12 – 1901

Kjære Hr Hannover!

At jeg ikke før har kontaktet Dem for Constantin Hansensbogen [!], ligger ikke i at jeg ikke har følt taknemmelighed, men deri, at jeg endnu ikke er færdig med den. Er det muligt, tænker De vel, men sagen er, at jeg læser den sammen med min Kone, og nu på Slutningen endogså sammen med min Svigermoder, så der kan være længere afbrydelser mellem de korte gange der læses. At vi har måttet have Svigermoder med (hun har kendt CHs. hjem) siger jo blot at vi følte trang til at have hende med til noget godt. Og dog er der noget ved beskrivelsen af hjemmet, den der altså i så meget er smuk og sand, jeg endnu ikke har fundet udtrykt, synes jeg, det, at tarveligheden, mangelen på genstande der fanger lyset, det at figurerne

[2]

er så ene om at danne billedet, der hænger hænger så nøje sammen med hans monumentale syn på kunst, og minder så meget om forbilleder blandt Pompeianske malerier. Jeg kunde sige, at om tonen i CHs malerier ej var dansk gråvejrs men Sydens solfyldte okkertoner, dem der var en del af i CHs. tidligere kunst, okker i okker malerier, som nogle af de antikke, da var det kanske let at se hvor netop det, at alt Småteri snarest virker forstyrrende, og jo større kunstner, jo mere nøjes han med mennesket. Jeg bilder mig næsten ind, at de rigeste pompeianske hjem har lignet de grundtvigianske

deri, at de var stuer i hvilke mennesker kan røre sig, og ikke som mange moderne, der bliver til museer og butikker, hvor man mest må passe ikke at vælte porcelainen. Sikken grundtvigianer det er der skriver dette, ikke sandt? men et endnu, jeg har fornemmelsen af, at De ikke har kendt C.Hs. stuer fra den tid hvor væggene endnu var fulde af hans studier fra Italien. Se

[3]

alt dette skriver jeg nu slet ikke for at bebrejde Dem noget, kun for at føje lidt til min tak, da det er mig en stor glæde at kunde sende Dem. Netop her kan der vel være noget jeg ser lidt anderledes på, men det er ikke af betydning. Så hav da tak for det meget tiltrængte hædersminde De har oprejst Constantin Hansen.

Deres hengivne

Joakim Skovgaard

Der var karakter, ja nesten [!] festlig karakter i stuerne fordi der var storladet simpelhed fri for smagløshed, og det er stort at give fattigdom det klædebon.

Roskilde d. 18-12-1841
Skovgaard, Johan

Kjære Mr. Hammer!

At jeg ikke for længe siden har læst Dem for
Constantin Hansens Bogen, ligger ikke
i det jeg ikke har følt Taknemmelighed,
men der, at jeg endnu ikke er færdig
med den. Er det umuligt, tænker De
vel, men sagen er, at jeg læser den
sammen med min kone, og en på
slutningen endogså sammen med
min Søstermoder, så der kan være
længere afbrydelse mellem de korte
gange der læses. At vi har måttet have
Søstermoder med (hun har kendt E.H. Lyng)
siger jo blot at vi følte Trang til at have
hende med til noget godt. Og dog er
der noget ved bestemmelsen af H. summet,
den der altid i så meget er smukt og skønt,
jeg endnu ikke har fundet udtrykt, synes
jeg, det, at Tænderhuden, mangelen på
genstande der fanger blyt, det at spørge

er sad ene om at danne billedet, der
høves tidlige sad nøj sammen med hans
mommentale øjn på kunst, og minder
saa meget om forbilleder blandt rompienske
malerier, Jy kunde sig, at om tonen i C.H.s
malerier er var dansk grænsen uen Sydens
solfyldte oldktoner, dem der var en del af
i C.H.s tidlige kunst, og der i oldk
malerier, som nogle af de antikke, da var
det kanske lit at se hvor netop det, at det
småst mest vover forstyrrende, og id store
kunstner, id mere nøj han med mennesket.

Jy bilder mig næsten ind, at de rigeste poms
perante hjem har lynt de grundstøtland
der, at de var stuer i hvilke mennesker kan
rive sig, og ikke som mange moderne, der bliver
til museer og boudiller, hvor man mist med jure
ikke at vatte porcelæint. Solken grundstøtland
dix der opover ditte, ikke standt? men id
indm, Jy har fornemmelser af, at de ikke har
kendt C.H. stuer fra den tid hvor vage indm
var fulde af hans Judier fra Italien. Se

alt dette skriver jeg en ord. til for at
betrykke Dem noget, men for at jeg
min tak, den det er mig en stor glæde at
kunne sende Dem. Thit og her kan der vel
være noget jeg ser lidt andet ledens på, men
det er ikke af betydning. Så havde tak,
for det meget tiltrængte hædersvord. De
har givet Constantia Hansen.

Deres hengivne
Jonas Skovgaard

Der var karaktér, ja næsten festlig karaktér: stærke
fødder der var stoladen simpelhed for mangfoldig-
hed, og det er stort at give fattigdom dit klædebon.